

AZ ÖRÖK VÁLTSÁG

Bor Ferenc

Ságvár, 2013. 04. 02.

Köszönjük drága Úr Jézus a kereszten bevégzett munkádat. Hálát adunk, hogy az ellenséget, a pokol erőit legyőzted, lefegyverezted, megbénítottad és semmissé titted. Ezáltal van nekünk győzelmünk! Köszönjük a feltámadást, mert veled együtt feltámadtunk és ültettünk a hatalom helyére, ahonnan a neved által és az átruházott hatalom által győztes királyokként uralkodunk ebben az életben, a Jézus Krisztus szent nevében.

Minden dicsőség Urunk a Tiéd, mennyen és földön. Köszönjük a megtört testedet, ami által birtokolhatjuk a szent egészséget. Köszönjük a kiontott drága szent véredet, ami által igazzá tettünk. Köszönjük Uram mindazt, amit értünk és helyettünk tettél. Neked adunk Uram minden dicsőséget mennyen és földön.

Hálát adunk Szent Szellem, hogy Te itt vagy közöttünk és bekapcsoltad a gyógyítás ajándékait. Köszönjük a gyógyulásokat, szabadulásokat, áttöréseket. A szent egészséget valljuk meg a gyülekezet felett, a szeretteitek és hozzátartozóitok felett. Ugyanezen területek felett kiárasztjuk a szent vér oltalmát a Jézus nevében, és az ellenség nem teheti be a lábát a felségterületekre, a Jézus Krisztus szent nevében.

Köszönjük Uram mindazt, amit Te elkészítettél a számunkra a terved szerint. Köszönjük Uram a Te békességedet, hogy kapcsolatban lehetünk veled, a szent Igédet, a szellemi kenyérünket és a növekedést általa. Hálát adunk Uram, hogy megsokasítod a nyájakat, és köszönjük Uram, hogy biztosítod hozzá a feltételeket és minden eszközt, a Jézus Krisztus szent nevében. Ámen.

Köszöntsd a szomszédodat és emlékeztess arra, hogy Jézus él! Egy húsvéti verssel szeretnék benneteket köszönteni:

*Adjon a jó Isten boldog ünnepeket,
Mindenféle jókkal lásson el titeket.
Öreg nagyapám így köszöntőt hagyott,
Örvendjetek, vígan, Jézus feltámadott.
Öröm ez tinéktek, énnekem és másnak,
Így hát örvendjünk a feltámadásnak.*

Ebben van az igazság. Megjelent a kis örömhírmondó újságunk. Folytatjuk a húsvéti tanítássorozatunkat. A mai tanítás címe: Az örök váltság.

Nagyon sok esetben egyedül az ószövetségi *előképek* támasztják alá az újszövetségi igazságokat. Ezért fontos visszatekinteni az ószövetségbe, hogy milyen próféciaik vannak, amelyek Jézusra vonatkoznak.

Az ószövetségben nagyon sokféle áldozat volt. Említék egyet, ez a 3Mózes 6,24-30 igeversekben található. Ez volt a *vétekáldozat*. Ezt akkor mutatták be, ha valaki valamit elvétett. Alkalomszerűen ment a paphoz és bemutatták ezt a vétek áldozatot.

A papok megehették ezt az áldozatot. Elkészítették egy edényben, és ha ez történetesen nem fémedény volt, hanem cserépedény, akkor azt mondja az Írás, hogy a *cserépedényt* utána össze kellett törni. Meg kellett semmisíteni.

Jézus hivatkozik a Zsoltár 31,12-re, ahol azt mondja az Ige: olyanná lett a testem, mint az *eltört edény*. Ez a szó, hogy *eltört*, jelenti azt is, hogy elpusztított, tönkretett, megsemmisített.

A Biblia azt mondja, hogy az ember teste egy cserépedény. Tehát ha párhuzamot vonunk, hogy az ószövetségi időben, amikor a *bűnért való áldozatot* bemutatták, akkor azt a cserépedényt meg kellett semmisíteni. Most, az újszövetség hajnalán, Jézus cserépedénye, a teste, szintén megtörtetett. Meg lett semmisítve, *összezúzatott*.

Ha ezt az igesort olvassátok, ott a vége felé van egy olyan rész, hogy a *bűnért való áldozat*. Ezt tűzben meg kell *égetni*. Jézus volt a bűnért való áldozat, értünk. Hová ment a szelleme? A tűzbe. Lement a *tűzes pokolba*.

Nem minden Igét olvasunk fel, de elmondom az igeszámokat. A Zsoltár 86,13 azt írja, hogy Jézus szelleme a mélységes *pokolba* jutott. Továbbá a Máté 12,40 azt írja, hogy Jézus szellemének három nap a föld *gyomrában* kell lennie. Ha még emlékeztek a földrajz tanulmányainkra, a föld gyomrában, mi van? Rendkívül nagy *hőség*.

Ott van a magma. Ami ha a felszínre tör, az úgy nevezik, hogy láva. Nagyon magas hőmérsékletű. Olyan magas, hogy megolvad a kőzet. Ahhoz hasonlítható ez, mint amikor a kohókban az ércet olvasztják. Tehát a föld közepe, az egy nagy *tűzkatlan*. Ott van a pokol.

Ahogy az ószövetségben a bűnért való áldozatot *tűzben* meg kellett égetni, a mi bűnért való áldozatunk az Úr Jézus szelleme, szintén a tűzbe került, a *pokolba* került. Hiszem, hogy új kijelentésekkel mentek haza. Én kaptam új világoosságot ebből.

AZ ELSŐ HALÁL

Korábbi tanításunkban utaltunk arra, hogy a Biblia *kettős halálokról* beszél. Ugyanis egyszer a *fizikai* halálról van szó, másodsorban pedig a *szellemi* halálról van szó. Amikor az ószövetségben a két bakot feláldozták, gyakorlatilag ott is két halál volt. Ezek mind párhuzamok és *előképek*. És Jézus is kettős halált halt.

A múlt héten szóltunk arról, hogy Dávid kapott *profetikus* kijelentést és Ésaías is. Most, pedig felírhatjátok, hogy Jób is kapott próféciát az Úr Jézussal kapcsolatban. A Jób 29,12-18, továbbá a 30,10-30 levő szakaszai vonatkoznak ide. Aztán még belenézhetnek a Zsoltár 88-as fejezetébe, illetve az Ésaías 53,8-as Igébe.

Drága Úr Jézusunk a kereszten függött. Ő egy *hiba nélküli áldozat* volt. És ami hiba nélküli, az *igen szent*. Ő egy szent áldozat volt. Mindaddig, amíg élt, addig szent maradt, mert nem volt benne semmi bűn.

Nem találtak benne *semmi bűnt*, különösképpen az eredendő bűn, ami az ádami bukást követően minden emberre elhatott. Az Úr Jézusnak a Szent Szellem volt az apja, nem volt földi apja, ezért az *eredendő bűn* az Ő ereiben nem csörgedezett.

Amikor kilehelte az Úr Jézus a szellemét, akkor azt mondta, hogy *elvégeztetett*. Lezárult az ószövetség és elkezdődött egy jobb szövetség. Ezt megtaláljuk a János Evangéliumban, a Máté evangéliumban...

Amikor Jézus azt mondta, hogy elvégeztetett, ezzel egyidejűleg Ő *átadta magát* a testi halálnak, és kilehelte a szellemét. A *testi halál* volt a bűnért való áldozat. Miután a *teste meghalt*, befogadta a szelleme a halált. Mindez az ószövetségi *előképekből* érthető meg.

Az ószövetségben volt két bak. Ez a két bak jelképezi egyszer a *bűnért való áldozatot*, másodsorban pedig amikor az Úr Jézus a *büntetést magára vette*. A két bak együtt tesz ki egy tökéletes áldozatot. Az Úr Jézusnak a kettős halála tesz ki egy *tökéletes áldozatot*.

A MÁSODIK HALÁL

Amikor bibliai értelemben a halálról beszélünk, akkor az *nem a megsemmisülést* jelenti. Mert ha valaki meghal, a teste az valóban a földbe kerül, elporlad, de az *igazi valója*, a szelleme, az *tovább él*. Azon a helyen él tovább, amit a földön választott, vagy nem választott.

Nekünk az újszövetségben meg van a lehetőségünk, hogy *megválasszuk* azt a helyet, ahol szeretnénk majd lenni az örökkévalóságban. Az *örökkévalóságnak* pedig nincs vége, az egy folyamatos dolog. Az ember *szelleme*, amikor kiköltözik a testéből, az *tovább él*.

Vagy egy gyönyörű helyen, a mennyben, az *Atya dicsőségében*, vagy, ha nem választotta az Úr Jézust itt a földi életében, akkor pedig egy olyan helyen, ahol nagy kínok és *sz szenvedések* várnak az emberre. De lényeg az, hogy a halál bibliai értelemben, nem a megsemmisülést jelenti, inkább az *átalakulást*.

A *fizikai halállal* megtörtént a bűnért való áldozat. Ezt követően, Jézus szellemének Isten elé kellett állnia az *igazságos ítéletért*. A második halál a tűznek tava. A *szellemi halál* gyakorlatilag a második halál, ami elkülönülést jelent Istentől.

A Jelenések 20,14 azt írja, hogy a pokol is a tűznek a tavába vettetik, és mindazok, akik a pokolban vannak. Ez a második halál.

Jézus *bűntelen* volt, de az ember *bűnös*. A Róma 6,23 azt mondja, hogy a bűn zsoldja a halál. Mondhatom úgy is, hogy a bűn gyümölcse, *következménye* a halál. A halál nagyon sok mindent felölel: a betegséget, a szegénységet – mert mindezek elvezetnek a *halálhoz*. Ahol éhínség van, vagy nagy szegénység, ott az emberek éhen halnak sajnos, és ez mind átok.

A bűnért ki kell *fizetni* valakinek az árat. Ahhoz, hogy az ember *örök megváltást* nyerjen, ezért egy *örök árat* kell kifizetni. Isten úgy tudta megszabadítani az embert a szellemi haláltól, hogy az Úr Jézus, az Ő drága szent Fia *értünk áldozta* fel az életét, egyrészt a fizikai, másrészt pedig szellemi halál által.

Jézus a szellemi *halálával* nekünk szellemi *életet* szerzett. Azaz, az Ő halálával nyertük el mi az *örök életet*. Egy kicsit furának tűnik, hogy valakinek a halálával mások életet nyernek, de ez így igaz.

A BŰNÉRT VALÓ ÁLDOZAT

Mint említettem, nagyon sok *áldozati forma* olvasható az ószövetségben, ezeket alkalmanként mutatták be. De volt az *engesztelő* áldozat, amit *évente* egy alkalommal mutatott be a főpap Izrael népéért. Tehát egy népcsoportért.

3Mózes 16,15-16

15. És öle meg a bűnért való áldozati bakot, amely a népé, és vigye be annak véré a függönyön belül, és úgy cselekedjék annak vérével, amint a tuloknak vérével cselekedett: hintse ugyanis azt a fedélre és a fedél elé.

16. Így szerezzen engesztelést a szent helynek Izrael fiainak tisztátalanságai és vétkei miatt; mindenféle bűnei miatt; így cselekedjék a gyülekezet sátorával is, amely közöttük van, az ő tisztátalanságaik közepette. Ámen.

Az ószövetségben a bűnért való áldozat, az Izraelért, egy *embercsoportért*, Isten által választott népért történt. A szent hely vérről való *meghintése* is ide tartozik. Ez előképe Jézus kiontott vérének. Jézus nem egy népcsoportért halt meg, hanem az Ő áldozata, az engesztelés volt a *világ bűnéért*.

A kettő között igen nagy a különbség. Az ószövetségben egy *népcsoportért* történt az engesztelő áldozat, az Úr Jézus esetében pedig a világ *összes emberéért*. Jézus testének a fizikai halála volt a *bűnért való áldozat*. Lépjünk a második pontra.

Az ószövetségben, miután megtörtént a szent vérről való *meghintés*, hozták a második bakot, az *élő bakot*. Az újszövetségben ez Jézus szelleme. Jézus szelleme a bűnbak. Jézus *megnyitotta* a szellemét az Atyának, miután a kereszten meghalt. Ezen *múlt* az örök megváltásunk.

Az Úr Jézus *engedelmességén* múlt az örök megváltásunk. Így Isten mindent el tudott végezni, az *igazságosság követelményének* a kielégítésére és a *világ megváltására*. Köszönjük az Úr Jézusnak, hogy Ő engedelmesen, Isten tervre szerint végezte el a munkát.

A BŰNBAK

3Mózes 16,20-22

20. Miután pedig elvégezi a szenthelyért, a gyülekezet sátoráért és az oltárért való engesztelést; hozza elő az élő bakot.

21. És tegye Áron mind a két kezét az élő baknak fejére, és vallja meg felette Izrael fiainak minden hamisságát és minden vétkét, mindenféle bűneit: és rakja azokat a baknak fejére, azután küldje el az arravaló emberrel a pusztába,

22. Hogy vigye el magán a bak minden ő hamisságukat kietlen földre, és hogy bocsássa el a bakot a pusztába.

Az ószövetségben mi történt, amikor elővezették a második bakot? A főpap a kezeit, azaz *mindkét kezét* rátette a bak fejére, és megtörtént a *bűn áthelyezése*. Mert ráolvasta a bakra a népnek a bűnét. Tehát bűnathelyezés történt. Utána ezt a bakot kivezették a *pusztába*.

Ez jelképezi az *elkülönülést*, Jézus szellemi halálát. Mert a szellemi halál az egy elkülönülés az Atyától. Az elkülönülés helye az egy *lakhatásra alkalmatlan* hely, így lehet meghatározni. A kietlen hely – ahogy írja a Biblia –, az egy elkülönített hely, sivatag, pusztta, *élettelen* hely. És ez *előképe* az elkülönülésnek, előképe a szellemi halálnak.

A bűnbak, akire a főpap ráolvasta a nép bűnét, *kivitte* magával a bűnt a pusztába, a lakhatatlan helyre. Ennek meg volt a *célja*: az *ítélet* ne Isten választott népét, hanem azt a *lakhatatlan helyet sújtsa*, mert a bűn az állattal együtt eltávozott a nép közül.

Ez nagyon fontos mozzanat. Így *mentesülhetett* Izrael népe a törvény átka alól. A múltkor említettük, hogy az 5Mózes 28-ban nagyon hosszan le van írva, hogy mi a törvény áldása és mi a törvény átka. Röviden, az *átok háromszoros*: betegség, szegénység és a szellemi halál, azaz az Istentől való elkülönülés, elszakadás.

Igazából, ha az *átok* azt a helyet sújtja, ahová a bűn került – ez pedig a pusztta, a sivatag, a kietlen, lakhatatlan hely (pokol) –, akkor ott senkiben *nem tesz kárt*. Mert ott nem él ember.

Jézus vére volt a bűnért való áldozat. Jézus drága szent vére *kiontatott* értünk. Megtörtént a bűnért való áldozat, elvégeztetett a szent vérről való engesztelés. *Megnyílt* az út a Szentek Szentjébe, de még vissza volt az *ítélet*. Ez még a véráldozat volt és a testi halál.

Ekkor következett az, hogy az Atya a *Fiára* helyezte a kezét – úgy, ahogy az ószövetségben a főpap a második bakra –, és ráolvasta, *ráhelyezte* a világ bűneit. Azaz az Atya *feláldozta* az Úr Jézust, hogy nekünk *szabadságunk* legyen.

Jézus nem követett el bűnt, hanem *bűnné tétetett*. Elhordozta a bűnt. Hova hordozta el? Az elkülönülés helyére, azaz a *pokolba hordozta el* a bűnt. Mert szellemi halottként Ő a pokolba került. És itt jön a párhuzam.

Ahogy az ószövetségben a bak *kivitte* a *pusztába* a bűnt, az újszövetségben a számunkra az Úr Jézus a bűnt a *pokolba* vitte, hogy az *ítélet* következménye, az *átok ne a megváltott embert sújtsa*, hanem a pokolt sújtsa.

Ez egy másik szemszögből világítja meg, hogy miért nem vagyunk áldozat. Jézus *elhordozta* a világ ráterhelt bűnét a pokolnak a mélyére. A célja az volt, hogy *megsemmisítse* a bűnt és bennünket, megváltottakat *szabaddá* tegye az átoktól.

Sokkal *több megértésre* lenne szükség a keresztyének szívében arról, hogy mit tett Isten, hogy az ember megváltta. Csak két gondolatot említek:

Elsőként: Jézus *elhordozta* a világra nehezedező bűn terhét. És Ő ezt már akkor érezte, mikor a Gecsemáné kertjében imádkozott és vért verejtékezett. Ő nem a fizikai haláltól félt, hanem Ő attól rettegett, hogy bekövetkezik majd a második halál, a drága Atyától való *elszakadás*. Hogy neki el kell különülnie a szeretett mennyei Atyjától.

Másodsorban: Akit megérintett az *áldozat vére* az ószövetségben, azt *szentnek* neveztetett. Azért hintették meg a különböző szertartások szerint a szent vérről a különböző dolgokat, hogy azok *megtisztuljanak*.

Amikor mi újjászülettünk, vagy pedig a jövőben egy ember megnyitja a szívét, és befogadja az Úr Jézust és *újjászületik*, akkor mi történik? A Bárány drága vére *megmossa* őt. Akit a *szent vér* illet, az *szentnek* hívatik. Hallelúja!

Aki Krisztusban újjászületett hívő, az *szent*. Nem az a szent, akit annak kiáltanak ki. Mindez a szent vérről köszönhető. Azt mindenki tudja, hogy *Jézus szent* volt. Ha Jézus *bennünk él*, akkor ezáltal *szentté* tett bennünket is.

AZ ÖRÖK MEGVÁLTÁS

Zsidó 10,4-16

4. Mert lehetetlen, hogy a bikák és bakok vére eltörölje a bűnöket.

5. Azért a világban bejövetelekor így szól: **Áldozatot és ajándékot nem akartál, de testet alkottál nékem,**

6. **Égő és bűnért való áldozatokat nem kedveltél.**

7. Akkor mondtam: **Ímé, itt vagyok, a könyv fejezetében írva vagy rólam, hogy cselekedjem oh Isten, a Te akarodat.**

8. Fentebb mondván, hogy **áldozatot és ajándékot, és égő, meg bűnért való áldozatokat nem akartál, sem nem kedveltél, amelyeket a törvény szerint visznek,**

9. Ekkor ezt mondtotta: **Ímé, itt vagyok, hogy cselekedjem a Te akarodat. Eltörli az elsőt, hogy helyébe állítsa a másodikat;**

10. **Amely akarattal szenteltettünk meg egyszer s mindenkorra, a Jézus Krisztus testének megáldozása által.**

11. **És minden pap naponként szolgálatban áll, és gyakorta viszi ugyanazokat az áldozatokat, amelyek sohasem képesek eltörölni a bűnöket.**

12. **Ő azonban, egy áldozattal áldozván a bűnökért, mindörökre leült az Istennek jobbára.**

13. **Várván immár, míg lábainak zsámolyául vettetnek az Ő ellenségei.**

14. **Mert egyetlenegy áldozatával örökre tökéletessé tette a megszentelteket.**

15. **Bizonyoságot tesz pedig erről nekünk a Szent Szellem is, mert miután előre mondtotta:**

16. **Ez az a szövetség, melyet kötök velük ama napok után, mondja az Úr: Adom az én törvényemet az ő szíveikbe, és az ő elméjükbe írom be azokat. Ámen!**

Jézus lett a *bűnért való áldozat*, de ettől többre volt szükség. Arra volt szükség, hogy az ember örök megváltást kapjon.

Az *ószövetségben* a bűnök csak el lettek *fedve* egy évre. Azaz, be lett söpörve szépen a szőnyeg alá, hogy ne látszódjék, de ettől még meg volt. Az *újszövetségben* a bűnök nem elfedve vannak, hanem *eltörölve*, azaz kiradírozva. És ez vezetett el bennünket az örök megváltáshoz.

A *bűn* Jézus Krisztusban *orvoslást* nyert. Természetes, hogy vannak még bűnösök, más néven úgy hívjuk őket, hogy *elveszettek*, akik nincsenek Krisztusban. Az ő problémájukra az *orvosság* Jézus Krisztus.

Ahogy hallottátok, *egyetlen áldozatra* volt szükség, szemben az ószövetségi tucatnyi áldozattal, és ez *tökéletessé* tette az újjászületetteket. Tökéletes azt jelenti, hogy nincs szükség arra, hogy magunkat tisztogassuk, mert a szent vér elvégezte a *megtisztítást*.

Jézus először is megszerezte az *örök váltságot*, másodsorban pedig a *vérevel meghintette* a kegyelem királyi székét a mennyei Szentek Szentjében.

Az Evangéliumokban olvashatjuk: miután Jézus feltámadt és találkozott Máriával, azt mondta neki, hogy *ne érints* meg asszony! Később meg a tanítványoknak azt mondta, hogy gyere ide, *érints meg*, dugd be a szegek helyébe az újadat, ha nem hiszel Tamás.

A kettő között az a különbség, hogy amikor Máriával találkozott, akkor *még nem vitte fel* a szent vért, a mennyei Szentek Szentjébe. Ő ugyanúgy meghinteni a szentélyt, ahogy azt az ószövetségben tették. Amikor *visszajött*, akkor azt mondta, hogy most már megérinthettek.

Zsidó 9,12

És nem bakok és tulkok vére által, hanem az Ő tulajdon vére által ment be egyszer s mindenkorra a szentélybe, örök váltságot szerezve. Ámen.

Ez a vers párhuzamot von az ószövetségi bakok vére és az Úr Jézus drága szent vére között.

A VÉGRENDELET

Zsidó 9,16-17

16. Mert ahol végrendelet van, előbb a végrendelkező halálának be kell következnie.

17. Mert a végrendeletet a halál pecsételi meg, addig nem érvényes, amíg a rendelkező él.

A végrendelet intézményéről már mindenki hallott. Ez egy létező dolog, de csak akkor lép életbe a végrendelet, amikor a végrendelkező meghalt. Addig nem érvényes. Az Úr Jézus

teljesen odaszánta magát az Atya tervének. Odaszánta magát arra, hogy az emberiséget megváltsa. S még egyszer utalnék arra, hogy a Gecsemáné kertjében vért izzadt.

Az egyik Evangélium azt írja, hogy Jézus az Olajfák hegyén imádkozott, a másik Evangélium azt írja, hogy Jézus a Gecsemáné kertjében imádkozott. Nem vették ezt észre? Ez ellentmondásnak tűnik, de nem az. Ugyanis az Olajfák hegye az egy nagyobb terület, és ez magába foglalja a Gecsemáné kertet. Tehát mindkét megnevezés helyes. Először feltűnt és utánajártam.

Tehát ahol végrendelet van, ott előbb-utóbb be fog következni a halál. A *végrendelet* szó jelenti azt is, hogy megállapodás, szerződés és szövetség.

Az előképek szerint Jézus lett a *póznán* a kígyó és a *földön* a kígyó. Abból a célból, hogy a *gonoszt elnyelje*. Az ószövetségben, amikor megjelentek a kígyók és mardosták Izrael népének a sarkát, akkor az Úr úgy rendelkezett, hogy állíttassék egy nagy póznára egy *rézkígyó*, és aki feltekint erre, az nem hal meg a kígyómarásban, hanem megmenekül. Gyakorlatilag a póznán a kígyó a kereszt *előképe*.

És az egyiptomi időszakban Áron kígyója mind *elnyelte* a varázslók kígyóját. Az Úr Jézus a gonoszt lenyelte. És olvassuk majd a végén a Kolosse levélben, hogy Jézus lefegyverezte, megbénította, megsemmisítette a bűnt, a bűn következményét, az ítéletet. Jézus az *átkot levitte* a pokolba. Így az ítélet ezt a helyet sújtja, nem a megváltott embert.

Nagyon fontos ezt tudatosítani, rögzíteni, hogy ezért téged az *átok nem érinthet*. Értsél benne mindent: betegséget, az ezzel járó fájdalmakat, mindenféle kórt, a hiányt, a szegénységet. Mindent, ami rossz.

Ha a *megváltottakat* nem érintheti az átok, s ez egy nagyon jó dolog. Azért hangsúlyozom, hogy a megváltottakat, akik már *Krisztusban* vannak, mert ők *élvezhetik* a megváltás előnyeit. A világnak pedig *újjá* kellene születni ahhoz, hogy *átokmentesen* élhessenek.

Nagy számban ez meg is történe, ha a világ erről *tudna*. Megint itt van a keresztényeknek az örömhírmondó szerepe, hogy elmondják a világnak mindenfelé, hogy van egy lehetőség arra, hogy *átokmentesen* éljenek.

Ádám, miután elbukott az Édenkertben, először *szellemi* halottá vált, és ez kihatott a *testére*, mert a teste is meghalt több száz év múlva. Jézus ezt a folyamatot *megfordította*. Jézus először fizikailag halt meg, utána szellemileg.

A szellemi halál által Jézus *elkülönült*, az elkülönülés a helyére került, de nekünk megszerezte, visszaszerezte az Atyával való *élő kapcsolatot*. Helyreállította az Atyával való kapcsolatunkat.

Maga a szellemi halál a *bűn* következménye. Tehát Ádám is szellemi halottá vált, mert bűnt követett el az engedetlensége által és *elkülönült* Istentől. Jézus nem azért lett szellemi halott, mert Ő követte el a bűnt, hanem *rá lett helyezve* a világ bűne. Ő hordozta el a bűn. Ez az ószövetségi második baknak a szerepe.

A szellemi halottak helye pedig a pokol, az elkülönülés helye. Ez elszakadást jelent az Atyától. Olyan, mint amikor van egy telefonkapcsolat, és az árokásó beszélgetés közben elvágja a vonalat. Utána már hiába hallószok, nem halljuk egymást, mert megszűnt a kapcsolat.

Az Atyával csak az tud *kapcsolatban*, közösségben lenni, aki igaz, szeplőtelen, tiszta, azaz *újjászületett* Krisztusban és a szent vér megmosta őt. Akiben Jézus van.

Még egy érdekes dolog. Jézus az *életében döntött* arról, hogy Ő meghal. Mert Ő saját maga tette le az életét. Ma a kegyelem korszakában, a *szellemileg halott* embernek döntést kell hozni ahhoz, hogy éljen. Hogy *befogadja* az Úr Jézust és általa *éljen*. El kell ebben a témában mélyedni, azt hiszem. Nagy igazságok rejlenek itt.

A FELTÁMADÁS

Miután Jézus kellő *időt* töltött a pokolban, hogy eleget tegyen az *igazságosságnak*, megszólalt a *Hatalom hangja*, és ebbe megremegett a pokol, megdermedt a sötétség minden ereje. Mert a Hatalom szava így szólt: – Elengedni, Jézus jogtalanul van ott, mert kifizette már az árat! Isten Szellemétől a Fiú újjászületett.

Ezért mondja a Biblia azt, hogy Ő volt az *elsőszülött*. Elsőszülött a halálból, és az Ő *feltámadásával* kaptuk meg a *megigazulásunkat*. Az üdvösség imájában is ugyanúgy van megfogalmazva, hogy feltámadt a mi megigazulásunkért. Tehát a miénk egy *helyreállított kapcsolat*, amit Jézusnak köszönhetünk. Visszaállt az Ádám okozta elszakadás. Helyreállt az elszakadás, és az Atyával megvan a közvetlen forrádrót.

E világ *ítélete* már megtörtént. A sátán már *kivetett*. A Kolosse 2,15-ben olvassuk el, hogy mit tett az Úr Jézus, amikor a pokolban tartózkodott. Minden bizonyra a sötétség minden ereje azon volt, hogy Őt fogva tartsa, de amikor az ár kifizetésre került, akkor a hatalom szava szólott, és a Fiú újjászületett. Ebben a versben Jézusról van szó:

Kolosse 2,15

15. Lefegyverezvén a fejedelemségeket és a hatalmasságokat, azokat nyilvánosan megszégyenítette és mutogatta, győzelmet aratván felettük a keresztfá által. Ámen.

Tehát *Krisztus* győzelme által vagyunk mi *győztesek*. Felettebb győztesek! Amikor mondjuk Máttyás király megnyert egy csatát, akkor a magyar nép azt mondta, hogy győztünk! Pedig csak a katonák voltak a harctéren, a többiek otthon voltak. Mert ha a *Fej* győz, akkor a győzelem kihat a *népre* is.

Mi Krisztus Teste vagyunk, és az Ő győzelme *hozzánk* is tartozik. Isten szemében ebben a győzelemben, ebben a diadalmenetben mi is *ott voltunk*. Jézus megsemmisítette a sötétség erőit. Nekünk viszont ezt a győzelmet *érvényre kell juttatnunk* a hitünk és a megvallásaink által. Magától nem fog menni. Ezért mondja a Biblia, hogy *te állj ellen* az ördögnek! Vedd fel vele a jobblábas kapcsolatot!

Hiszem, hogy kaptatok ma újat. Egyrészt a *kettős halál* az ószövetségben, az egyik bak és a második bak. Az újszövetség hajnalán pedig az Úr Jézus testi halála és a szellemi halála jelenti ugyanezt. Itt található meg a párhuzam.

Illetve ami a leglényegesebb, az engem is mellbevágott, pedig erről a témáról már nagyon-nagyon régen tanítottam, és valahogy nem ragadt meg a szívemben. Ahogy készítettem ezt a szellemi eledelt a számotokra, most gyulladt ki a világosság, hogy hoppá, az *átok el van hordozva*.

Az ószövetségben a *bak vitte ki* a pusztaságba az átkot, hogy az ítélet azt a lakatlan helyet sújtsa, ahol nincs senki. És a megváltás munkája során pedig az Úr *Jézusra terhelte bűnök* lekerültek a pokolba, és az ítélet oda fog lesújtani. Így mi *szabaddá* váltunk az átoktól!

Ezt lehet, hogy most halljátok először. Ez egy nagyon mélységes tanítás, mély kijelentéssel. De más szemszögből is meg lehet közelíteni, hogy nem vagyunk az átok alatt. Minél több irányból látjuk az *igazságot*, annál erősebbek és *győztesebbek* vagyunk.

Az átok az a megváltott népről *lekerült* arra az elkülönülés helyére, a kietlen helyre, a pusztába (pokolba). És az *ítélet következménye* nem a megváltottakra fog sújtani, hanem ahova el lett hordozva a bűn, le a feneketlen mélységbe, a *pokolra*. Hallelúja!

Megváltás része még az, hogy az Úr Jézus *megtört teste* által nyertük el a *gyógyulásunkat*. Köszönjük a Szent Szellemnek, hogy bekapcsolta az *ajándékokat* már a dicséret során. Munkálkodik az Úr a szemben, a halánték környékén, ez valószínűleg a fejfájást akarja mutatni. Továbbá a légutakban, lábszárban, térdben, ízületek területén van gyógyító kenet.

Az úrvacsorához az **1Korinthusi levél 11,23 versétől** olvasom az Igéket.

23. Mert én az Úrtól vettem, amit néktek előtökbe is adtam: hogy az Úr Jézus azon az éjszakán, melyen elárultaték, vette a kenyeret,

24. És hálákat adván, megtörte és ezt mondotta: Vegyétek, egyétek! Ez az én testem, mely tiérettetek megtöretik; ezt cselekedjétek az én emlékezetemre.

Köszönöm Úr Jézus a megtört testedet, ami által *birtokolhatom* a szent egészséget, és ezt most magamhoz veszem, a Jézus nevében.

25. Hasonlatosképpen a pohárt is vette, minekutána vacsorált volna, ezt mondván: E pohár amaz új szövetség az én vérem által; ezt cselekedjétek, valamennyiszer isszátok az én emlékezetemre.

Köszönöm Úr Jézus a megtört testedet által kiontott drága szent véredet, amely *igazzá* tett, és köszönöm a bensőséges *közösséget* az Atyával, a Jézus nevében.

26. Mert valamennyiszer eszitek e kenyeret és isszátok e pohárt, az Úrnak halálát hirdessétek, amíg eljövend. Ámen.

Imádkozunk értetek. A gyógyító kenet a sérv területére is megjelent. Élj szabadon, mert Jézus elhordozta az átkot. Szabad vagy az átok alól, mert Jézus elhordozta. Élj ennek a világosságában, az Ő dicsőségében, a Jézus nevében. Tied minden dicsőség Uram. Köszönjük Uram a kereszten bevégzett munkát! Ámen.

Összefoglaló: Az előző vasárnapi tanításnak két témája is volt. Az egyik a *nyelveken szólás*, a másik pedig a *szellemi imádat*.

A nyelveken szólással kapcsolatban valaki megkérdezte Wigglesworth-ot, hogy mennyit imádkozik nyelveken? Azt mondta, hogy 15 percnél többet nem imádkozik, de negyed óra múlva ismét rákezd nyelveken imádkozni. Valójában így *végig imádkozta* az életét.

Szükséges, hogy Isten *kiigazításokat* végezzen a seregén. Ennek az egyik *eszköze* a közbenjáró és nyelvek imádsága. A királyságát előre mozdítja, ha kiigazításokat tesz. Amikor nyelveken imádkozunk, akkor *Istenhez* szólunk. Ebben az esetben lehetünk nagyon *tüzesek* is.

Tehát ha egy imakörben vagy egy imakonferencián vagyunk, ott lehetünk nagyon tüzesek az imádságban. Aki emlékszik Bill Kaiserre, amikor megszólalt nyelveken, akkor az igazából *zengő* hangon és hatalommal szólt.

Törekednünk kell arra, hogy a *kiejtésünk* megváltozzon. Én is négy szótaggal kezdtem és utána ez szépen kibővült. Megosztom veletek, hogy én a gyakorlatban miként teszem ezt:

– Imádkozom nyelveken *magamban*, mert amikor reggel felébredek, akkor nem akarom a feleségemet, a családot fölzavarni.

– Imádkozhatok *suttogva*, ha például bemegyek a kórházba, és ott valakiért imádkozok, hogy ne okozzak másokban megbotránkozást.

– De amikor a gyülekezetben vagy imakörön történik az imádság, vagy otthon a családban saját magunk vagyunk, tehát nincs, akit megbotránkoztassunk, ott igen felgerjedt állapotban, *tüzesen*, tehát hangosan.

Én ezt a három fokozatot alkalmazom a gyakorlatban. Vasárnapi tanítás az a szentek közösségében való nyelveken szólásról szólt, hogy tüzesen, felgerjesztett módon imádkozunk nyelveken.

Ahhoz, hogy a Szent Szellem, illetve az Úr Jézus közbenjárhasson érettünk, nekünk el kell foglalni a *helyünket* a nyelveken imájában. A nyelvek imája során, tudja *kimunkálni* az elveszettek *üdvösségét*. Azoknak az üdvösségét, akik még a sötétben vannak.

Egyetlen szótag, vagy a formaegyes utánzás (brümm, Brümm) az kevés egy imakörben. Fel kell *fejlesztetni* a nyelvek imáját. Lehet, hogy valaki egy szótaggal indít vagy kettővel, esetleg hárommal, de ezt fel kell fejleszteni. A gyakorlat teszi a mestert, mondja a közmondást.

Pál apostol azt írja, hogy ő *többet* imádkozik nyelveken bárkinél. Tehát nála is a nyelvek imája felfejlődött. Te is *képezd ki* magadat. Idővel *új kiejtést* fogsz kapni. Ahhoz, hogy magunkat ki tudjuk képezni, a szellemünk által a *testünket alávetve* kell tartani. Ez mindenre igaz, s akkor működik jól, ha a testünket alávetettségben tartjuk.

Amikor nyelveken imádkozunk, akkor az Úr ad *közléseket*. Ha valamiben keresel útmutatást, akkor egyszerűen csak *előfolyik*. Mert *legszerosabb* kapcsolatban akkor vagyunk az Atyával, amikor nyelveken imádkozunk. Az *Ő nyelvén*, a mennyei nyelven beszélünk.

Másik téma volt a *szellemi imádat*. Ószövetségben olvassuk, hogy Isten szólt Ábrahám-nak, hogy fogja a fiát, menjen föl a hegyre és áldozza fel őt. Ábrahám igen *engedelmes* volt, mert azt tette, amit az Úr mutatott. Elindult a hegyre, és már a kést tartotta a kezében, mikor szólt az Úr, hogy állj! Mert látta az engedelmességét a szívében.

Ezt az *engedelmességet* az ószövetségben *imádatnak* nevezik. Az újszövetségben ez az imádat úgy mutatható ki Isten felé, hogyha mi *Szent Szellemlnek* mindig *engedelmesekek* vagyunk. Szent Szellem *vezetését* követjük, mindenkor és mindenben.

Biblia fogalmaz úgy, hogy a *ház dicsősége*. A ház dicsősége pedig a gazdagsággal függ össze, az anyagi *jóléttel*. (Zsolt. 49,16) Első helyen az Istentől kapott gazdagságot kell érteni a ház dicsőségén. A testünket élő *áldozatként* kell odaszánni az Úrnak, s ez *szellemi* áldozat.

Ha mi *elismerjük* Isten jóságát, hogy Ő *anyagilag* bizonyos mértékben megáldott, akkor ez *szellemi imádattá* válik. Amikor *magunkat* ajánljuk föl az Úrnak, az ugyanaz, mint mikor a *jövedelmünk* egy részét ajánljuk föl az Úrnak.

Mert a munkához az erőt, a *képességet* honnan kaptuk? Föntről. A munkánkért kapott *ellenértékben* benne vagyunk mi. Amikor az Úr munkájára ajánljuk föl a támogatást, akkor az a *legszentebb* dolog, mert magunkat ajánljuk föl.

Megdorgáljuk a szélsőséges időjárást, egy akaraton! Hogy az időjárás kerüljön a megfelelő mederbe, a vizek maradjanak a saját medrükben, ne folyjanak át a gátakon, és ne okozzanak kárt a környező területeken. Túl sok van most a vízből. A vízelosztás legyen egyenletes, hogy nyárra is maradjon.

Drága Úr Jézus megköszönjük, hogy Te az *átkot elhordoztad* a lakatlan helyre. Hogy az ítélet azt a helyet sújtsa és ne a megváltottakat. A gonosz minden munkáját megkötjük a Jézus nevében. Neked adunk Uram minden dicsőséget. Ámen.

| A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításokból származnak.